

Нільсен Ерік Нільс

Біографія

Нільс Ерік Нільсен народився 13 лютого 1924, Сігерслев, Сторе Гедінге, Зеландія, Данія в сім'ї теслі Оге Крістіана Нільсена і Карен Нільсен.

Нільсен писав романи. На відміну від своєї дружини — письменниці Дагмар Нільсен, він не звертався до тематики щоденного життя людей і стосунків між ними й писав не про сучасність. Спільна риса його творів — фантастичне зображення різноманітних варіантів майбутнього.

Нільс Ерік Нільсен дебютував у 1950 році книжкою "Червоний туман", а 1965 року одержав стипендію від Державного мистецького Фонду.

Упродовж 1950-х років частину його ранніх оповідань опубліковано в недільному додатку газети "Дагенс нюгедер" ("Dagens Nyheder"). Ілюстрував їх Тее Андерсен, відомий науково-фантастичними коміксами "Пригоди Віллі" ("Willy på eventyr").

До самого кінця життя Нільсен майже щороку видавав книжку й мав широку читачку аудиторію.

Помер 9 листопада 1993 року.

Він був один із нечисельних данських письменників-фантастів, а також найвідомішим та найплодовитішим серед них.

Нільсенові твори забарвлені сатиричним ставленням до подій і їх розвитку. Оповідач, що все знає, подає панорамну картину суспільства й поступово відкриває перед читачами щораз нові подробиці. З самого початку він віддалений у часі від катастроф, та коли ті настають, сам стає їх свідком і вже тоді не знає майбутнього.

Письменник розвиває тему поведінки людини в несприятливих умовах. Один із провідних мотивів його творчості — це суперечність між особою і суспільством, між привілейованими людьми й позбавленими привілеїв, між природою і цивілізацією.

Часто головні дійові особи — це антигерої, яким доводиться долати свою малодушність і гуртом із незнаними істотами рятувати світ. Часто це жінки з надприродними властивостями. Незрідка серед персонажів трапляються люди з вибуховим темпераментом і хрестоматійні недоумки.

У багатьох романів Нільсена подібні складові елементи та структура. Здебільшого йдеться про чоловіка, який під час колапсу цивілізації або іншого лиха пускається в подорож, протягом якої перероджується завдяки різним випадкам і пережиттям. Як правило, його супроводжує другопланова героїня, допомагає головному героєві дійти до мети та пильнує, щоб він не збився на варварство й не зійшов з правильної дороги до мети. Ця мета іноді незрозуміла, а іноді головний персонаж вважає її недосяжним ідеалом. Майже завжди в романах Нільсена кульмінація настає у фінальній драмі, в якій помирає одна або й більше другорядних постатей. Наприклад, у романі "Зійшли два сонця" гине пес, що супроводжує головного героя. У "Переможцях" відбувається вирішальна битва, і в ній гине жінка, в яку закохався герой. У "Мечі чаклуна" майор

Томмельтот убитий рукою головного героя. Герой "Спадку Каїна" втрачає своїх бойових товаришів один за одним. Прикінцева драма рідко умиротворює головного персонажа. Навпаки, він пускається в іншу подорож — цього разу в невідомому напрямку, на чому й закінчується роман.

Зрештою, варто зазначити, що Нільсен робить велику честь живим другорядним персонажам, яких згодом змушує вмирати. Ця смерть завжди невмотивована, зате вона справляє добру службу — спонукує головного героя до думок і висновків під час його пізнавальної подорожі.